

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 „ 50 „
Negyedévre . . . — „ 75 „
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként

Egy minta beszámoló.

Pécs, 1896. augusztus hó 21.

A kormánypárti képviselők beszámolóit többnyire egy kaptafára készülnek: szörnyen eldicserik magukat, hogy milyen bölcs törvényeket hoztak, de ennél a témánál nem időznek sokáig, mert bár nem nagy erényük a szerénység, ezen a téren hamar kifogynak a tárgyból. Attérnek tehát a helyi érdekek dédelgetése körüli tevékenységük fejtegetésére; ez már jobban érdekli a tisztelt polgártársakat s jobban meg is értik, mint a magas politikát. Ebben aztán igazán nagyok a mameluk képviselő urak s még azt is a saját érdeküknek hirdetik, ha kerületükben véletlenül jól beütött a termés s választóikat talán elkerülte az a jégverés, a melyik a szomszéd ellenzéki kerületet elverte.

Hja, nagy ur egy kormánypárti képviselő s befolyása óriási, még a menybéli atyát is meg tudják vesztegetni, hogy az ő érdekeik szerint ossza áldását és csapásait!

Ezeknek a beszámolóknak valóságos mintaképe az, a melylyel a „jó Béni“ vasárnap megörvendeztette siklói választóit. Valóban, ha ezt halljuk, igazán nem értjük azokat az együgyű angyalokat, miért nem szállnak alá az égből, hogy megtelepedjenek ebben a boldog országban, különösen pedig ennek siklói kerületében, mert odafönn aligha akad olyan pátrónu-

suk, mint ebben a kerületben lenne a „jó Béni“ képeben, aki megszerzi választóinak mindazt a jót, amit szemük-szájuk csak megkíván.

Mert hát — hogy először is az országos dolgoknak kerítsük sorát — a siklói beszámoló szemüvegén át nézve, van-e tökéletesebb törvény a világon, mint a melyet a szabadelvűpárt hozott legutóbb a közigazgatási biráskodás tárgyában? Az igaz, hogy annak a törvénynek párja nincsen Európában, mert olyat még nem pipált Európa, hogy egy nagy ország összes közigazgatási sérelmeinek orvoslására egyetlenegy bíróság legyen szervezve. Boldog ország — fogják kiáltani a külföldön — milyen mintaszerű lehet ott a közigazgatás, hogy az összes közigazgatási csudabogarak kiirtására nem kell több bíróság, csak egy!

Persze azt már nem tudja az a külföld, hogy a közigazgatás összes visszaéléseiből kiválogattak mutatóba egy párt az ártatlanabb fajtából, a melyek miatt a közigazgatási bírósághoz fordulni lehet, a többire nem terjesztették ki a hatáskörét, nehogy az a magas bíróság megszakadjon a munkában.

De hát ennek a törvénynek a magasztalása csak Percel Béni rokonai jóindulatáról tesz tanuságot, mert ennek a révén jut majd a miniszter-nagybácsi dúsjöveldmü örökös színekurához, lévén ő kizsármelve a felállítandó közigazgatási bíróság-

nak miniszteri ranggal és fizetéssel honorált elnökéül.

A kuriai biráskodás már csiklandósabb kérdés, de hát miért ne lehetne azt is agyba-főbe dicsérni, hiszen gondoskodott róla a szabadelvűpárt, hogy abba olyan „Kanzelparagraf“-ot szurjon, a mely a javaslat biztos bukását vonja maga után a főrendiházban. El lehet tehát dicsekedni vele, hogy „mi megcsináltuk a képviselőválasztások fölött ítélő pártatlan kuriai biráskodást, de az a vaskalapos főrendiház meghusitja mindig legjobb törekvéseinket.“

Mindaz azonban, a mivel az egész szabadelvű párt az országot boldogította, csak bliktri ahhoz képest, a mit a „jó Béni“ egymaga kivivott Siklós számára, és amit még ezután is ki fog vivni, ha megválasztják.

Itt van először is a Deymek-féle sikkasztási ügy, a melyet Percel Béni programjához képest rendezett. A siklói pénztáros nagy összegeket sikkasztott, az illetékes hatóságok s végső fokon a kormány az ellenőrzést elmulasztókra a felelősséget és az elsikkasztott pénz megtérítését kimondta. Ekkor fellépett 1892-ben Percel Béni s azt mondta a siklóiaknak: választások meg kormánypárti képviselőnek s én kieszközlöm, hogy nem kell fizetetek.

Ez volt a leghatalmasabb argumentum, a melynek az azelőtt nyakas ellenzéki siklóiak beadták a derekukat s megválasz-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A nyári gavallér.

Sok szép hölgyolvasóm bizonyára régi jó ismerősként fogja üdvözölni ezt az urat, mert ő a szép hölgyek előtt éppen olyan ismert fogalom, mint a kánikula.

Többnyire egy ábrándos tekintetű, hosszúra felnyult, bajusztalan cingár ifju, a ki a szünidőre lejött vakációzni s aki máskülönben, más évszakokban a padok közt szőalmokat a jövő boldogság felől.

Ez ő.

Mikor belepi az utcapor a zsalukátéretket, mikor sütökemencévé változnak az utcák az izzó nap hevétől és komoly párti számba menő fiatal emberek elbujnak a világ és meleg elől, akkor megkezdődik a nyári gavallér aranykora.

Ő sétál nyári holdas estéken a lányokkal, ő pótolja a farsangi gavallérok helyét, vele kacérkodnak a nagy lányok, ő pedig halálosan beleszeret valamelyikbe.

Miután azonban a nyári gavallér abban a hiszemben van, hogy a szerelmet prózában lehetetlen kifejezésre juttatni, ideáljának rendszert nem is hozza tudomására a szive mélyén dülő vulkánt, hanem sonettekbe, mad-

rigalokba és népdalokba önti ki érzelmeit titokban s holdas estéken ideálja mellett sétálván, csak diskret sóhajtsókkal igyekszik kifejezésre juttatni, hogy minden pillanatban kész érte piciny lábaihoz tenni életét.

A nyári gavallér a farsanghoz úgy viszonylik, mint a sör a pezsgőhöz.

Az egyiknek világa a báltermek forró, érzékingerlő légköre, a másiké a holdvilágos, tücsökciripeléssel, lombzizegéssel vegyített langyos nyári esték szentimentalizmusa.

A nyári gavallér mostoha fia a társadalomnak. Neki nincs se bajusza, se diplomája, neki csak érző szive van s ez pedig bármily tiszteletreméltó tulajdon is, nem hoz kamatokat s azért a lányok előtt csak időleges ázsióval bír, komoly számba nem veszik.

Pedig ha valaki, úgy ő komolyan gondol a házasságra és hitvallása az, hogy: „Ő vagy a halál!“ Ha minden nyári gavallérnak megadatnék a mód és eszköz a megházasodáshoz, Magyarország összes anyakönyv vezetői hivatalainál személyszaporítást kellene behozni és felesleges lenne a nőemancipáció.

Sajnos azonban, mire a nyári gavallérnak megnő a bajusza és diplomához jut, vagyis komolyan házasulandóvá válik, akkorára a szándéka nem lesz komoly és így maradnak a lányok pártában.

A nyári gavallér hűségesen végig sóhajta a nyarat, megír három tucat verset,

háromszor főbe akarja löni magát és mire annyira jutna, hogy megvallaná szerelmét annak az „isteni lény“-nek, akiért szeptemberben megbukik a javító vizsgálaton, eljön a komor ősz.

A falevelek lehullanak, a fecskék elrepülnek s levélhullással, fecskevándorlással együtt eltűnik az ő ázsiója is. A lányok, a kik nyáron szívesen látják a szurrogát-gavallért, keresztül néznek a feje fölött, a fürdőből hazatérő igaz gavallérok elfoglalják a régi helyeiket, a holdvilágos nyári esték poetikus varázsa helyett ridegen zörgeti a füttyülő szél a száraz leveleket, ő pedig egy összetört világgal szívében busan megy beiratkozni a gimnáziumba vagy az egyetem valamelyik fakultására.

Ez a nyári gavallér tragikus és rövid szereplése.

* * *

A nyár közepén járhattunk és a vendéglő kerthelyiségében naponta hat hordó sör fogyott el. A hőmérő 29 fokot mutatott, az uszodák tömve voltak reggeltől estig, a cukrászdában pedig nem győzték a tagylaltot szeletelni.

Egyik este az utcán egyszerre csak a karom alatt érzek egy kezét és . . . kérem nem puha kis kacsó volt, Fehér Laci az én nyári gavallér barátom, a ki most a pótérett-

tották a jó Bényt. Ki is járta, hogy a miniszter visszaszívta határozatát s felmentette a siklósiakat a fizetés alól; csak egyet mulasztott el az egyébként mindig hálás „jó Béni“, nem eszközölt ki Deymeknek semmiféle ordót, hogy sikkasztásával a kormánypárt malmára kegyeskedett hajtani a vizet.

Még egy érdemével dicsekedett Percel Béni a siklósiaknak: hogy létesítette a trinitási utat. Nos, mi úgy tudtuk eddig, hogy azt az utat a vármegye létesítette s ahhoz maga Siklós is bizony kemény áldozattal járult, de ha Béni mondja, el kell hinnünk, hogy a vármegye az ő szép szeméért határozta el annak az utnak a létesítését. Vagy csak nem akarja elhítenni talán, hogy a vármegye is beállt kortes-érdemeket jutalmazó testületnek s azért építtette az utat, mert a siklósiak mamekötöt küldtek az országgyűlésre.

De még csak ezután fogja megnyitni a bőség szaruját a „jó Béni“, ha megmarad siklósi követnek: meg fogja csinálni a vasutat, hiszen az előmunkálatok már megvannak, s nem hiányzik egyéb, mint az a potom pár százezer forint, amit az új engedélyes követel. A vármegye már meg is szavazta a tőle követelt pót-sarcnak a felét, Pécs városa is kétségtelenül sietni fog újabb százezer forintot áldozni, Siklós és a többi községek is szívesen engednek újabb szíjat hasíttatni a hátukból, hogy az újabb engedélyesnek is meglegyen a maga rebachja.

Hogy azonban mindebben mi a jó Béni érdeme, azt megint nem tudjuk, ha csak az nem, hogy talán meg fogja akadályozni, ha tudja, az egész vállalatnak újabb elgseftelését egy harmadik engedélyes számára, aki aztán újabb sarcot vetne ki az érdekeltségére.

Lesz aztán még állami gimnázium is Siklóson, persze a Vajda-féle alapítványból, mert hát minek is az a polgári iskola, az legfőlegbb intelligens iparost, meg kereskedőt nevel, a kikben már ugyis bővel-

kedünk; nekünk diplomás lateinerekre van szükségünk, akik nyomoruságukban aztán egy kis hivatalért segítsenek a kormány szekerét tolni.

Gimnáziumaink pedig elégtelenek annak a tömegnek a fábrikálására, ami ehhez szükséges; hiszen a mi vidékünkön alig van még öt gimnázium: Pécssett, Szegzárdon, Bonyhádon, Kaposvárott, Csurgon, hát égető szükségünk van Siklóson egy hatodikra.

Egyet azonban elfelejtett a jó Béni megígérni; azt t. i., hogy ki fogja törölni büntető törvénykönyvünkől a 185. §-t, mely arról szól, hogy „aki a választónak azon célból, hogy az bizonyos jelöltre szavazzon, pénzt vagy pénzürtéket, vagy más előnyt ad vagy ígér: hat hónapig terjedhető fogházzal és ezer forintig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.“

No de ennek eltörlése nem olyan sürgős, hisz e miatt a paragrafus miatt még nem fájdult meg nagy Magyarországon senkinek a feje.

Mi ujság?

— **(A király hatvanhat éves.)** Ófelsége 66 ik születésnapját méltó pompával ülte meg Pécsvárosa. A középületek lobogódiszt öltöttek és a 44-ik gyalogezred zene kara már a kora reggeli órákban harsány zeneszóval járta be a város utcáit. Reggel 8 órakor a budai külvárosi gyakorlótéren felállított sátorban tábori mise volt, melyre kivonult az egész pécsi helyőrség, összesen 8 zászlóalj, csákJuk mellett a hagyományos cser-lombbal. A szolgálaton kívüli tiszték, a válogatott közönség, köztük Kardos Kálmán főispán diszmagyarban, a sátor körül csoportosultak, és kezdetét vette a mise, melyet Magenheim József belvárosi plébános celebrált. Mise alatt a zenekar Haydn

gyönyörű egyházi dallamait játszotta és a hadrendekbe osztott legénység háromszor sor tüzet adott. Mise végével a csapatok Hornstein ezredes vezénylete alatt elléptettek Schlippenbach István gróf vezérőrnagy előtt. — A székesegyházban 9 órakor volt az ünnepélyes hivatalos isteni tisztelet, melyet Troll Ferenc püspöki helynök celebrált fényes segédlettel. A szentély padso-rait az összes pécsi hivatalok képviselői töltötték meg, míg az alsó padokat a nagy közönség. Délben a kaszinó éttermében volt a tisztakar által rendezett ebéd, melyen a polgári hatóságok képviselői, köztük Kardos Kálmán főispán is részt vett.

— **(Jubiláló plébános.)** Ujvári apátplebános mult szombaton tartotta meg áldozó papságának 25 éves jubileumát. Az apátot a kaposvári iparos közönség jubileuma előestéjén fáklyásmenettel üdvözölte. Az intelligencia körében még a fáklyásmenetet megelőző órákban se tudtak a készülő óvációról s este 9 óra tájon már 3000 embernél több lepte el a templomteret s várta a fáklyás menet érkezését. A menet élén Gacay bandája húzta az indulót s miután az a plebánia kapuja előtt elhelyezkedett s az ünnepeltet is értesítették az őt illető óvációról, Ujvári apáthoz egy fiatal iparos intézett rövid üdvözlő beszédet, melyre az apát lelkes hangon válaszolt, a népet vallásosságra és hazafiságra buzdítván. Az éljenzés lecsillapultával a kaposvári dalárda adott elő igen jól néhány énekdarabot, mire a fáklyákat eloltották s a közönség a Rákócy induló hangjai közben folyton éljenzve oszlott szét. Szombaton a kaposvári templom véd-szentjének ünnepén bucsu volt, mely ezuttal az apát jubilaris ünneplésével volt összekötte. Ujvári apátot barátai és tisztelői nagyon sokan üdvözölték.

— **(A pécsi felső kereskedelmi iskolában.)** mely egyike hazánk legrégebb és legjobb keresk. szakintézeteinek, a beiratások f. hó 31-én veszik kezdetüket. A pót-és javító vizsgálatok szeptember hó első hetében tartatnak meg. A tandíj egész évre 120 frt, mely fél-, negyedévi, esetleg havi részletekben is fizethető. A szegényebb sorsú jó előmenetelű növendékeknek az igazgató-

ségire készül — egy hatalmas szervuszt dörög a fülembe.

— Adjon isten!

— Feri — szólt hozzám — akarsz e nekem egy nagy szíveséget tenni?

Miután nem nagykoru az én barátom és így biztosra vettem, hogy váltó aláírásra nem kér fel, azt mondtam rá, hogy:

— Persze, nagyon szívesen!

— No hát gyere be velem egy pohár sörre!

Hát bementünk a kertbe. Az egy pohár sörből hat lett, aztán a sörből bor és a hatodik üveg skóköinál egyszer csak azon vettem észre magamat, hogy Laci már egy órája igyekszik velem megértetni, hogy Satori Olga a lányok legszebbike, nem is lány, hanem istennő, a kinek egyetlen mosolyáért érdemes az embernek legrani a Ballon Captif Godardról.

— Milyen lány, micsoda szőke haj, egy hullámzó arany tenger! Láttad már a karját? Mikor feltűri a piros bluzt a könyökéig, csak úgy világol a gömbölyű fehér élő márvány, és a szemei? No azokról nem is tudok beszélni. Szürke, de milyen szürke! olyan kifejező, hogy én mikor belenézek, be vagyok fejezve és csak bámulok, mint egy... mint egy...

— Bornyu! — egészítettem ki a Laci dythirambját.

Nem haragudott meg érte, hanem tovább folytatta magas C-ből az Olga dicsőítését.

Persze, hogy szerelmes volt a gyerek és persze, hogy el akarta venni Satory Olgát és persze, hogy ellenesetben főbe akarta magát löni, miként én erről a továbbiakban meg is bizonyosodtam.

Engem pedig — találják ki, mit akart velem — meg akart fogni „elefánt“nak.

Miközben pedig összes szóközi képességét felhasználva ezen fáradozott volna, odaült az asztalunkhoz Csajtay Berci és újabb borkészletet hozott.

A Laci részéről ezzel vége volt a kapacitálásnak, aminek én nagyon örültem, az ivásnak azonban nem, a minek már nem örültem. A cigány húzta vigan is, keservesen is, a kölyök pedig berugott, mint az ágyu.

Hogy fogom én ezt a gyereket hazavinni, aki részeg is, szerelmes is, tehát duplán be van rugva!

Végre felállt és miután lebeszéltek ama szándékáról, hogy valamennyi poharat a vendéglős fejéhez vágjon, teletöltötte a poharát és így szólt:

— Éljen „Ó“!

Kiitta fenékig és a poharat odavágta egy fához, melynek tövében Morpheus karjai között szundított a cimbalom hordozó, ki a megzavart édes álom folytán annyira meg-

ijedt, hogy talpra ugrott és elszaladt esze nélkül.

— Most pedig fiuk menjünk éjjeli zenét adni. Gazember, aki nem jön velem!

— Igen ám, tekintetes uram, de nincs „tróger“, ki viszi el a cimbalmot, veté ellen a modern Fáraók fejedelme.

— Itt vagyok én, viszem én, hozom én..

— Hét nap elegendő, ezt nem mondta, ezt én tettem hozzá.

A kölyök a csapos legényt lekenyerezte, az adott egy targoncát, arra rátetette a cimbalmot és tántorgó léptekkel megindult a poros uton, maga előtt tolvá a cimbalmot.

Utána kullogott a banda, mellette mi. A viláért sem engedte volna egyik ajánkozó cigánynak sem, hogy felváltsák a talicskátolásban, azt ő taszitotta el egészen az „Ó“ ablakáig.

A holdvilág ragyogott a felhőtlen égen s a hangtalan csendes éjszakában „stimmeln“ kezdtek a cigányok.

Laci közéjük állt és a botjával dirigált. Az „Ó“ nótáját elhuzatta háromszor, egyszer hangfogóval „piano“ aztán kis bőgő solóban, végre teljes bandával a „fortissimo.“ Utoljára elhuzatta a saját nótáját, amely úgy hangzik, hogy:

„Szomorufüz hervadt lombja“, ettől aztán annyira elérzékenyült, — meg a bortól is — hogy rárogyott a targoncára, fel se

ság készséggel nyújt fél, sőt teljes tandijmentességet. Az intézet új, célszerűen berendezett helyisége: Kossuth utca 5. sz. a. van.

— **(Katonai kinevezések.)** Ferjentsik Ottokár a pécsi 44. számú gyalogezredhez hadnagygyá, Kesserű Jenő és Manya Ákos András a 19-ik honvéd gyalogezredhez, Vörös István és Polónyi Gyula pedig a 8-ik honvédhuszárezredhez hadapródtiszt-helyettesekké kinevezettek.

— **(Szent István napja.)** Rég nem élvezett, derült, szép időnk volt 20-án, szent István napján. E nagy egyházi és magyar nemzeti ünnepre lobogódíszolt öltött Pécs városa és ünneplő közönség hullámozott fel s alá az utcákon már kora reggel. A templomokban ünnepélyes istentiszteletek tartottak; 8 órakor az irgalmasok templomában, 9 órakor a székesegyházban, 10 órakor a belvárosi plébaniatemplomban volt az ünnepélyes nagymise, mely utóbbi Magenheim József plébános mondta. A székesegyházi ünnepélyes istentiszteleten, melyet dr. Troll Ferenc, káptalani helynök celebrált, résztvettek a városi hatóság tagjai és a katonai tisztikar is, valamint egy század honvédgyalogság és egy század huszárság s a 44-esek egy százada, a katonazenekarral együtt. A nagy ünnep délutánján aztán megindult a népvándorlás ki a kirándulási helyekre s a szokottnál kisebb publikum hallgatta a 44-ik gyalogezred zenekarának térzenéjét is, melyet délután fél hat órakor a sétaterén adott a zenekar. A minnek különben talán az is volt egyik oka, hogy a térzenét nem adták hírül sajtó útján a nagy közönségnek s arról senki sem tudott semmit.

— **(Honvédeink eltávozás.)** A pécsi 19-ik honvédgyalogezred 21-én indult el Pécsről a Zala-szent-Grót és Csáktornya környékén tartandó nagygyakorlatokra. Az ezred hajnali 5 órakor vonult ki a városból s a 44-ik gyalogezred zenekara a város határáig elkísérte a távozó honvédeket. A mai nap folyamán Magyar-Hertelendig masíroznak honvédeink, holnapután pedig Kaposvárra. Ka-

posvárott három napig lesznek s ezután ismét utnak indulnak Nagy-Bajom, Marcali, Kéthely és Keszthelyen keresztül, míg végre megérkeznek Zala-szent-Grótra, illetve Jánosházára. A nagygyakorlatok egész szeptember 11-ig tartanak; lefuvás 12-én lesz s honvédeink vasuton jönnek haza Pécsre, hová 13-án este 11 órakor érkeznek meg.

— **(A nemzeti Casinó)** harmadik nyári estélye, melyet szerdán tartott meg, sikerben az előbiek mellé sorakozik. Mindig többen és többen jönnek el ezen kedélyes estélyekre, hogy a holt szezonban kellemesen töltsék el az amugy unalmas estét, sőt még a környékről is bejönnek az apák, hogy leányaikat ezen csodálatos jellegű mulatságokon bemutassák. És míg az öregek a nagy erkélyen szürsölgetik a bort, élénk vitába elegyedve a jövő képviselőválasztások felől, addig a fiatalok a táncsterembe vonultak és ott a tánc istennőjének áldozva együtt maradtak a késő éjjeli órákig. Tudósítónk ott látta a következőket: Benkő nővérek (Szentlőrinc), Blachier Aranka, Elm Emilia, Fekete Irma, Fischer Berta (Budapest), Hegedüs nővérek, Kengyel Angela, Kovácsfy Mili, Kovácsics Irén, Lechner nővérek, Littke Lajosné, Mazali Paula, Nagyné, Novoszád Hermína (Insbruck), Dr. Ödöfi Miksáné, (Budapest), Parragh Antalné, Polgár Blanka, (Szentlőrinc), Radocsay nővérek, Rihmer Böske, Szilágyiné, Vasváry Irma, Váry Lujza, Veidinger Etelka, Weisz Frida, Zsabokrszkyne.

— **(Katonai hír.)** A m. kir. V. honvéd kerületi parancsnokság kerületében fekvő m. kir. honvéd csapatok részére 1897. évi január hó 1-től december hó 31-ig szükséges kényér és zab biztosítása végett 1896. szeptember hó 25-én a m. kir. honvéd huszár ezrednél Pécsen, délelőtt 9 órakor írásbeli lepecsételt és szalaggal átkötve és lepecsételve levő boríték alatt benyújtott ajánlatok útján, nyilvános tárgyalás fog tartatni. A részletesebb feltételek 1896. augusztus hó 11-én megjelent „Hirdet-

— tudtuk többet költeni onnan. Ugy vittük haza targoncán, hol én taszitottam, hol Berci, a cimbalmot meg ráakasztottuk a nagybögös hátára, aki dörmögött egy kicsit, de miután a száját egy szivarral, a zsebét meg egy talérral bedugtuk, megnyugodott a sorsban és cipelte a bögöt is, meg a cimbalmot is.

A targonca nyikorgott, Laci hortyogott rajta, a nagy bögő meg a cimbalom összedörzsölődve pokoli accordot adtak együtt s ez volt a Laci disz-hazavonulása.

A csillagok ránk hunyorgattak a pirkadó égről, mintha azt akarták volna mondani:

— No hiszen jó madarak vagytok!

* * *

Délelőtt 11 óra volt, mikor Lacit meg látogattam. A mosdótál előtt állott, a miből először rosszat sejtettem, de aztán láttam, hogy csak mosdik. Felém nyujtotta szappanos kezét.

— Szervusz. Apa nagyon haragudott, hogy lumpoltam és azt mondta, nem ad több zsebpénzt, no de én nem bánom, azt hiszem a tegnapi éjjeli zene...

— Mai Laci, mai.

— No hát mai, meglágyította az „Ő” szívet és én boldog leszek!

Sápadt volt és tüszkölt, mint egy loko motiv. Öltözködés közben vigan dudorászta

a „jammó“-t de a szemei körül kékes karikák mutatták a meg nem szokott éjszakai kárást.

— Tudod Feri, hogy én még egy csokrot is küldtem neki ma reggel, biztosra veszem, hogy ezzel befejeztem a hódítást, szólt jókedvűen és lelkesedésében olyan hamis hangon kezdte énekelni a jammót, hogy Ős-Budavár olasz énekeseit örökre megátkoztam.

— Most pedig — szólt felhuzva a kabátját — menjünk oda vizitbe, észlelni a hatást. Jössz te is.

— Jó, nem bánom.

Elindultunk és megérkeztünk. A kapunál csengettünk és vártunk. Nagysokára jött a szobaleány borzasan és rendetlen toilletben, kezében egy virágcsokorral.

Roszzat sejtve tudakozódtam öngagságáék után.

A nagyságos asszonyék tegnap ebéd után elutaztak a fürdőre!

Paff! A Laci gyerek majd a karjaim közé ájult.

Szegény „nyári gavallér“ éjjeli zenét adott egy üres ablaknak és csokrot küldött a — szobalánynak.

Erre már nem csodálom, ha meg fog bukni a pótérettségim!

D. I.

ményben, továbbá a m. kir. V. honvéd kerületi parancsnokságnál, Székesfehérvárott és a m. kir. 8. honvéd huszár ezrednél Pécsen megtekinthető „Szállítási feltételek“ füzetében foglaltatnak.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Somogy megye Kárád községében az elmaradt országos vásár helyett f. hó 31-én pótvásár tartassék.

— **(A barcsi szolgabíróság új épülete.)** Megirtuk annak idején, hogy a barcsi szolgabíróság lakásának megválasztásában még nem történt végleges intézkedés. A tegnapi rendkívüli községi közgyűlés — mint tudósítónk jelenti — most már e tárgyban is végérvényesen határozott. A képviselőtestület elfogadta ugyanis a kiküldött bizottság ama javaslatát, hogy a bíróság részére ne egy régi házat vásároljanak, melynek alkalmas átalakítása szintén 4—5000 frtba kerülne, hanem e helyett építenek az e célra előirányozott 18.000 frttal egy a mai kor igényeinek megfelelő új épületet. — Szavazásra kerülve a dolog, az építkezés 19 szótöbbséggel 14 ellenében elfogadtatott. Az emelendő új épület építésének megkezdése, melyre a pályázatok már is kiirattak, még az ősszel megtörténik, hogy legalább a tél beállta előtt tető alá kerüljön. Az előljáróság választását általános helyesséssel fogadják mindenütt, minthogy így legalább Barcs épületei ismét egy új szép épülettel szaporodnak.

— **(Jótekonycélú műkedvelői szinelőadásra)** készülnek kereskedőifjúságunk kebelében. A szinelőadást a július 30-diki katasztrófa alkalmával szerencsétlenül jártak felségelezésére rendezik a városi színházban folyó hó 30-án, melyet ez alkalomra a városi Tanács készséggel bocsájtott rendelkezésre. Az előadandó szindarab betanításával és rendezésével Bogyó Alajos bátyánk foglalkozik, s tekine, hogy mérsékelt helyárak lesznek, az előadásnak már előre is nagy sikert jósolhatunk.

— **(Megpattant a lábán az ér.)** Tegnap este 10 óra tájban jelentették a rendőrségnél, hogy a Tetye-dűlőben egy présházban szolgáló cselédleány halálán van. A leánynak semmi baja sem volt; egészséges kinézésű, életerős fiatal leány s egész nap jól érezte magát. Épen le akart az este feküdni, mikor egyszerre rosszul lett és a lábában heves fájást érzett. A másik pillanatban már a lábán egy ér vérzeni kezdett s úgy bugyogott ki rajta a friss, piros vér, mintha az ért átvágták volna. A leány már eszméletén kívül volt, mikor a rendőrség révén orvosi segélyhez jutott s úgy, hogy be lett kötözve a lábán megpattant ér. Beszállították a városi közkórházba, a hol ápolás alá vették ugyan, de életbenmaradásához kevés remény van.

— **(A szabad gazdálkodás visszaélései.)** Kaufmann Ernő dr. szabolcsi községi képviselő és földbirtokos egy hosszú panasz levelet nyujtott be a pécsi szolgabírói járás főbírájához, melyben a szabad gazdálkodás visszaélései ellen kér orvoslást. Mint a panaszos mondja, a szabolcsi gazdák körében még mindig divik a szabad gazdálkodás s ennek kárát a birtokosok tapasztalják a legsúlyosabban. A szabad gazdálkodás a szabad legeltetésben nyilvánul s ezt különösen ünnepnapokon olyképp praktizálja a szabolcsi nép, hogy kiveri jószágait a szántóföldekre s ott hagyja minden őrizet

nélkül. Ennek következménye aztán az, hogy a learatott gabonát a jószágok szépen megdézsmálják s nem egy gazda hült helyét találja asztagjainak. Maga a község eljárásága annyira képtelen a szabad legeltetés ellenőrzésére hogy, a napokban is a mezőrt azzal küldte a panaszoshoz, hogy „hordassa el az asztagjait a szántóföldről, ha azt akarja, hogy azokból jusson valami a csűrökbe is.“ A csendőrség szintén nem tesz semmit ez ázsiai állapot megszüntetésére s a szabad gazdálkodás visszaélésének nagy kárait mindaddig fogják a szabolcsi birtokosok érezni — míg csak a hatóság erélyes fellépéssel meg nem akadályozza azt.

— **(Megskalpozott leány.)** Könnyen halálossá válható szerencsétlenség történt ma délelőtt féltizenegy órakor a Kigyó-utca elején levő Spitzer-féle kaptafagyárban. A gyárban alkalmazva levő egyik munkásleány saját vigyázatlansága folytán lett áldozata a szerencsétlenségnek. A leány ugyanis, kit Csillag Mariskának hívnak, a gyárban egyik gép mellett állva a fejét kötötte be fejkendővel s eközben nem vigyázott a sebesen forgó gépkerékre, melyhez olyan közel jutott, hogy a kerék elkapta kendőjét és leeresztve volt haját s a másik pillanatban már az egész fejbőrét leszakította a szerencsétlen teremtsének. A gépet szerencsére azonnal megállították s az eszméletét vesztett leány teste nem került a kerék alá. A szerencsétlenség színhelyére rögtön behívták az épen az abban utcában benjárt Tolnai Vilmos dr. orvost, ki a leánynak az első orvosi segélyt nyújtotta s megskalpozott fejét kötéssel ellátta. Aztán hazaszállították szülei lakására a szerencsétlen leányt, kinek állapota már délben olyan veszélyesre fordult, hogy szülei lakásáról, a Barátur-környék 31. szám alatti házból, a kórházba kellett szállítani. Anyja és két nővére — kiknek egyedüli kenyérkeresője volt a szerencsétlen leány — sirva kísérték a kórházba, hol az orvosok azonnal megvizsgálták és kijelentették, hogy súlyos sérülései folytán hosszas kinokat fog kiállani. Életbenmaradásához csak az esetben van remény, ha agyrázkódást nem szenvedett a szörnyű baleset következtében. A szép, magastermetű, tizenkilencéves leánynak remekszép, hosszú haja volt s ez okozta szerencsétlenségét is. Haját bontogatta akkor is, mikor a gép mellett állva a szerencsétlenség érte. A gépkerék transmissió szíjja elkapta hosszú haját és lerántotta vállaitól kezdve egész szemöldökéig a fejbőrét úgy, hogy fülei is bőr nélkül maradtak. A szerencsétlen leány — ha talán életben maradna is — örök nyomorultja lesz az őt ért végzetes szerencsétlenségnek.

— **(Kórhásunk dicsérete.)** Ma délelőtt érkeztek Pécsre dr. Leehne Ernő, Mosonmegye tiszti főorvosa és Klein Dávid kir. mérnök, a kik Mosonmegye részéről, a hol 70 ágyra akarnak kórházat berendezni, tanulmányutra küldettek ki. Nevezettek Chyzer Kornél dr. belügyi osztálytanácsos ama szavaira jöttek hozzánk, hogy „ha minta-kórházat akarnak látni — ugymond Chyzer — menjenek Pécsre.“ Sorra megtekintettek mindent, a legkisebb megfigyelni valót se hanyagolták el, szorgalmasan jegyezgettek a két óránál tovább tartó szemle alatt és azzal a nyilvánított meggyőződéssel távoztak el tőlünk, hogy ilyen valóban modern és komforttal berendezett kórházat még gondolatban sem képzeltek el maguknak, annyira meglepte őket a ragyogó tisztaság, csin, rend és mintaszerű kezelés, hogy bár szeretnék, ha otthonukban is hasonló intézmény létesülne, de megelégszenek a felével is.

— **(Egy országos műemlék restaurálása.)** A keszthelyi szép művészeti templom dr. Dunst Ferenc apát buzgólkodása folytán gyökeres restauráláson

ment át. Az újjáalakítás költségeihez Vaszary Kolos biboros hercegprimás, Keszthely város szülöttje, gróf Festetics Tasziló, báró Hornig Károly veszprémi püspök, dr. Kunc Adolf csornai prépost és Keszthely város közönsége járult. Rövid pár hét múlva teljesen elkészült a valóban szép templom, mely a maga nemében ritkítja párját. Az újjáalakított templomot Vaszary Kolos hercegprimás fogja fölszentelni szeptember 8-án. Kisasszony napján. A biboros hercegprimást szülővárosa nagy ünnepélyességekkel készül fogadni

— **(Cukorgyár Pécssett.)** A triestzi „Matino“ írja, hogy Pécssett legközelebb nagy cukorgyárat állítanak föl. A gyár leginkább Fiuméba fog exportálni. Az építési tőke kétmillió kétszáz ezer forint. A főbb részvényesek a sängerhauseni gépgyár, Széchenyi Ferenc gróf, Draskovich Rudolf és Biedermann lovag,

— **(Meglopott bolgár kertészek.)** A Pécssett áruló bolgár kertészeknek a siklói vámnál levő kolóniájának tagjai egyik társukat, Zonevics Jánost bízták meg a jövedelem kezelésével. Zonevics nagy gondosan kezelte is a pénztárt, azonban egy idő óta azt vette észre, hogy — bár abból pénzt sem ő sem társai nem vesznek ki — mégis a pénzből lassankint 30 frt eltűnt. Erről aztán jelentést tett a rendőrségnek s a nyomozás megindulván, 20-án a pénztolvajok kézre is kerültek Hokó János, tizenkétéves és Rah Mihály tizenöt éves suhancok személyében. Az elfogott pénztolvajok be is ismerték, hogy ők dézsmálgatták meg a bolgár kertészek kasszáját és pedig oly módon, hogy kilesték, mikor a házban senki sem volt s egyikök bement, a másik pedig őrt állt, míg társa egy csomó pénzt magához vett a kasszából. Ilykép összesen 30 forintot loptak el s utolsó ízben egyszerre 11 frtot. A fiatal jómadarokat a rendőrség az ügyész ség gondozására bizta.

— **(Új járás-orvos.)** Az ujonan alakított barcsi közigazgatási járás-orvosává a főispán Dr. Kronberger Adolfot, a már helyben 28 év óta működő és általános kedveltségnek és tiszteletnek örvendő orvost nevezte ki, mely kinevezés által a közönségi körorvosi állás üresedett meg. Ez utóbbi állásra a közönségi előjáróság a jövő hóban tartandó közgyűlésen hirdet pályázatot. Ez állás elnyerésére legtöbb kilátásuk van Dr. Siklóssy Albert és Dr. Kronberger Vilmos helybeli orvosoknak.

— **(Mi van a zsákban.)** 19-ikén egy rendőrnek feltűnt az utcán, hogy egy házaló egy zsákot cipel a hátán s a zsákban pedig olyas valami van, a mi a házaló lépteire érhangot ad. A rendőr erre igazolásra szólította föl a házalót, a ki meg is mutatta, hogy a zsákban — rézdarabok vannak. A rendőrségre kísértetvén, ott aztán előadta, hogy a mintegy 30 kilónyi, 15—20 frt értékű rezes Hoványi Lajos vasuti műhelyi géplakatostól kapta, azzal a megbizással, hogy adja el. A vizsgálat során kitűnően, hogy a réz lopott volt, az ügy további eljárás végett áttételt a büntető bírósághoz.

— **(Körözött verekedő.)** Baumán Imre, volt pécsi lakost súlyos testi sérülés büntette miatt körözötteti a pécsi kir. törvényszék. A körözött egyén 28 éves, alacsony

termetű, kék szemű, szőke haju, gömbölyű arcú, fogai épek. Ha valahol megtalálják, bekísérik a pécsi kir. ügyészséghez, hogy elvegye büntetését, mely elől megszökött.

— **(Öngyilkos öreg ember.)** Vidovich Márton, kökényi, hatvanéves öreg béres, tegnapelőtt felakasztotta magát. Kiment a sógorának, Vidovich Mihálynak a szőlejébe s ott egy fára felakasztván magát, holttestét tegnap találták meg. Öngyilkosságának okául öregségével járó betegségét emlegetik.

— **(Nehéz az ezüst.)** Nem új keletű a panasz, mely a közönség ajkairól felhangzik s mióta az ezüst forintokat oly tömegesen, oly nagy mennyiségben bocsátották ki, csaknem mindennap halljuk, hol Wekerle, hol Lukács nevével fűszerezve. Annyi bizonyos, hogy ha az állam nem gondol ki valamit a közönség kényelmére; kitör a forradalom az ezüstforintosok ellen. Mert nem csekélység cipelni 20—30, vagy 50 forintot ezüstben. Zsere alig vághatja az ember ezeket az ezüst hengereket, mert leszaggatják a gyengébb szövetet, bőrzsebekkel meg még nem rendelkezünk. De ha bőrzsebekbe raknók is az ezüst forintosokat, járásközben ugy neki lódnának, mint a harang szive s bizony-bizony kékre vernék az ember oldalát. Magunk is a panaszkodók pártjára állunk s teljes mértékben méltányoljuk a panaszt. A bajon okvetlenül segíteni kell. Az ezüst forintosokat szivesen csak az esetben fogadjuk el, ha ajándékba adják; minthogy azonban az ajándékozás amugy is kezd a divatból kimenni: kívánatos lenne, ha az ezüst forintosok helyett adnának ismét — papiros forintosokat. Utóvégre is nem mi vagyunk a pénzért, hanem a pénz van miérettünk. Elég küzdelembe kerül a pénzt megszerezni, mi szükség van még a pénz hordozásával való küzdelemre is? Eleget verejtékeznek az ember, míg megszerez pár száz frtot; minek verejtékezzék még az összeg sulya miatt is? Kérünk — papiros pénzt, ha már a dicső Wekerle-valuta mellett arany nincs. Ebből aztán mentül többet. Ennek a sulyát, ennek a terhét, mentül nagyobb, annál szivesebben viseli az ember.

— **(Tűzoltóink hazaérkezése.)** A országos tűzoltó kongresszusra Budapestre felrándult pécsi önkéntes tűzoltók három csapatban érkeztek haza a fővárosból. Az egyik csapat kedden érkezett meg, a másik pedig tegnap délután. Ezekkel jött haza Reeh György, rendőrkapitány, tűzoltóparancsnok is. A harmadik csapat megérkezését Rángha őrmester vezetése alatt holnapra várják.

— **(Holttest a keresztfán.)** Furcsa öngyilkossági módot eszelt ki öreg Puchinger Mihály, ócsárdi béres. Az öreg meguntván az életet, betegsége és nyomorusága miatt, elhatározta, hogy megöli magát. Az öngyilkosság módjára aztán úgy határozott, hogy kimegy a temetőbe és ott felakasztja magát. Ki is ment, de úgy látszik, nem talált elég erős fát, a mely a testét elbirja, s ezért a temető halottas házában a keresztfára kötötte fel magát s ott is találták meg 20-án reggel holtan, a keresztfán függve.

— (**Zászlószentelés.**) A baranyamegyei hadastyánsegélyző egyesület pécsváradai fiók-egyletének zászló-felavatási ünnepélye 16-án (vasárnap) történt meg Pécsváradon. Az új zászlót a róm. kath. templomban reggel fél 9 órakor szentelte fel Szvetics Gábor lelkész s utána a templom előtti téren Egry Dezső dr. ügyvéd tartott ünnepi beszédet. A felszentelt zászlóval azután dr. Náray Pálné urnő házához vonultak a hadastyánok s délután 2 órakor pedig bankettre gyűltek össze. A bankett után a zászlószegek beverése történt meg s este 8 órakor jól sikerült multság fejezte be a szép és emelkedett hangulatban lefolyt ünnepélyt. A zászlószentelésen a baranyamegyei összes hadastyánegyletek képviselve voltak s Paschke Gothárd mohácsi hadastyánegyleti elnök parancsnoksága alatt vettek részt az ünnepélyen. A pécsi hadastyánok Dorn Antal vezetése alatt, mintegy 70-en, szombaton délután mentek ki Pécsváradra, hogy a fiókegylet zászlószentelésén a központi egyletet képviseljék.

— (**A pécsi polgári daloskör**) is részt vesz a siklósi önkéntes tűzoltótestületnek f. hó 30-án tartandó zászlószentelési ünnepélyén. Az ünnepélyre eddig több, mint 400 tűzoltó jelentette be részvételét, köztük a pécsi önkéntes tűzoltóegylet képviselői is s így a zászlószentelési ünnep igen fényesnek ígérkezik.

— (**Bicskázó don Juan.**) 20-án este nagy riadalmat okozott a Nepomuk-utcában egy berugott s részegségében magát ellenállhatatlan Don Juannak képzelő suhanc. Egy házaspár, egy helybeli mézáros a feleségével, haladt az utcán hazafelé, mikor a suhanc melljük csatlakozott és a férje mellett menő asszonyt megszólította. Természetesen, rövid szavakban azonnal ki lett adva az utja, de a suhanc csak nem akart tágitani. A férj, méltó felháborodásában ekkor úgy találta nyakon tisztelni a tolakodó gavallért, hogy az az arcultéstől a földre esett. Ez aztán annyira dühbe hozta, hogy felugorva, kést rántott elő s azzal a férj háta szúrt. Szerencsére a férjen vastag őszi kabát volt s ezt hasította végig a szúrás, de sebet a férjen nem ejtett. A bicskázó Don Juan, akit különben Rak N.-nek hívnak, ekkor megfutamodott s úgy eltűnt a helyszínéről, hogy még eddig nem tudták kézrekeríteni.

— (**Vasuti menetjegyek elárúsításának beszüntetése a posta- és távirda-hivataloknál.**) A m. kir. államvasutak igazgatóságának értesítése szerint ez évi augusztus hó 31-ével a m. kir. posta- és távirda-hivataloknál a vasuti menetjegyek elárúsítása beszünttetetik.

— (**A nemzeti zenedében**) a növendékek beiratás f. évi augusztus hó 29-től bez. szeptember 4-ig az intézet helyiségében (Budapest, Koronaherceg-utca 10-dik szám I. emelet) naponkint délelőtt 9—1 óráig történik. Ezen időn túl csakis külön igazgatói engedély alapján az igazg. lakásán (IV. zöldfa-utca 7. szám II. emelet.) Mindkét nembeli növendékek felvétetnek az ének, zongora, orgona, az összes vonós- és fuvó-hangszerek, továbbá az összhangzattani, zeneszerzési, zenetörténeti és aesthetikai tanszakokba, a vonós négyes és zenekari iskolába, valamint az egyházi zenekar és lythurgiai tanszakokba. Beiratási díj 6 frt.

— (**A selyemtenyésztés érdekében.**) A földmivelésügyi miniszter az alsóbb néposztály egyik jelentékeny kereset forrásának, a selyemgubótenyésztésnek nagyobb elterjedése, valamint az ország, különösen pedig a délvidék szederfaállományának szaporítása céljából, eirendelte, hogy a kincstári erdőhivatalok a szedercsemeteket a szegzárdi selyemtenyésztési felügyelőség részére ingyen bocsássák rendelkezésre. A szegzárdi selyemtenyésztési felügyelőség, mely már eddig is évenként mintegy 1 és fél millió szedercsemetét osztott ki, úgy magánosoknak, mint különösen községek részére — ezentul fokozott mérvben lesz képes a szederfa szükséglet pótlásáról gondoskodni — s remélhető, hogy ezen intézkedés a selyemtenyésztés fejlődését, valamint elterjedését jelentékenyen fogja előmozdítani.

— (**Az országos ipari kongresszus.**) Már hetek óta serényen folynak az ezredéves kiállítás alkalmából szeptember hó 21. 22. és 23. napjain rendezendő gyáripari kongresszus előmunkálatai. Az ipari kongresszus iránt nyilvánuló nagy érdeklődés legjobb fokmérője azon több száz jelentkezés, mely eddig már az ország kiválóbb iparosai részéről beérkezett. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter a kongresszus tagjait következő kedvezményben részesíti:

a) Az összejövetel rendezőbizottságának megkeresése alapján a kongresszus minden egyes tagjának egy öt beléptijegyből álló füzetet az ezért járó 2 frt 50 kr helyett 1 forintért bocsájtott rendelkezésére. b) Intézkedett az iránt, hogy a magyar királyi államvasutak igazgatósága az összejövetel rendezőbizottságának megkeresése alapján darabonként 1 krajcárba kerülő igazolványokat bocsásson rendelkezésére, mely igazolványok alapján a kongresszus, illetve diszközgyűlés stb. tagjai a magyar államvasutak és az ezek kezelése alatt álló vasutak vonalán I.-s osztályon 2.-od osztályu, II.-od osztályon 3.-ad osztályu, III.-ad osztályon pedig 2.-od osztályu féljeggyel utazhatik. Azonkívül a székesfőváros is intézkedéseket tett a kongresszus tagjainak minél olcsóbb elszállásolása végett. Miután a kongresszus előkészítése, de különösen a kongresszusi tárgyak sokszorosítása és közrebocsájtása némi költséget is igényel, — kongresszusban résztvenni kívánók tagdíjat tartoznak fizetni, mely személyenként 5 frtban állapított meg. Ennek fejében a résztvevők a szükséges jelvényt, nyomtatványokat, valamint a kongresszusról kiadandó művet díjmentesen kapják. A székesfőváros látványosságainak kedvezményes áron leendő megtekintése és egyéb szórakozások ügyében külön rendezőbizottság fog eljárni. A kongresszuson való részvétel iránti jelentkezések, valamint esetleges indítványok az országos ipari kongresszus előkészítő-bizottsága címére (Budapest, VI., Uj-utca 4. sz., I. em.) intézendők.

— (**Kutba fulladt.**) A keceli szőlőhegyen egy ember teheneit akarta megitatni s a káva nélküli mély kutból vizet húzott nekik 15-én este 8 óra tájon. Ünneplő ruhát öltött — így állítják a szemtanúk — melyben tehenei nem ismertek rá, tehát megöklítették s a kutba bele taszigálták. Az eset

nek néhány asszony szemtanuja volt, kik azonnal segítségért futottak. Jó idő telt bele, míg férfiak érkeztek kötéllel és vasmacskával a helyszínére, de a mély kutba egyik se mert leereszkedni. Végre egy honvédkaplár késznek nyilatkozott a leszállásra s a kurázsiss hadfi rövid idő alatt ki is emelte a mély kutból a beleesett ember — holttestét. A szerencsétlenség azzal nagyobb, hogy az elhunyt csak nem rég halt el felesége s most négy apró árva teljesen gondviselő nélkül maradt.

— (**Köszl állapota.**) A július hó 30-diki borzasztó katasztrófa után immár nemsokára három hét mulik el. A felrobbant kereskedés tulajdonosának, Köszl Jánosnak állapota iránt — könnyen érthető okokból — mindekkoráig nagy volt az érdeklődés. Köszl súlyos kinokon is ment keresztül; hogy sebesülései első stádiumának veszélyén tulesett, akkor meg — mint irtuk is — tüdőgyuladást kapott s hire járt annak is, hogy egy önkivületi pillanatában ki akart ugrani kórházi szobája ablakán. Persze, ez csak légből kapott história volt s egyedül a tüdőgyulladás lefolyását tartották még az orvosok Köszlre nézve veszélyesnek. Mint értesülünk, a betegség lefolyása igen szelid természetű volt s ma már Köszl János tul van minden veszélyen s normális gyógyulása napról napra jobban várható.

— (**Véres bucsu.**) A Garéban nagyboldogasszony napján évente tartatni szokott bucsu az idén kétrendbeli nevezetességre is tett szert. Az egyik az volt, hogy Vajay István országos képviselő e napon beszámoló beszédet akart tartani a garéiak előtt, de egy közlök odaszólt neki: „Ma bucsu van, tisztelendő ur; ne rontsa el a napunkat, menjen inkább haza“ — s a beszámolóban ez a mondás volt az egyetlen feljegyzésre érdemes. A másik nevezetessége a bucsunak az, hogy öt notórius verekedő hirében álló garéi legény úgy összeszurkált egy vaskapuzsztat fiatallembert, hogy az most élethalál közt lebeg. Az öt verekedő, névszerint László Lajos, Zsoldos János, Soós János, Szabó János és Szabó Ferenc, az esteli multság hevében verekedést kezdtek. A verekedés közben Szabó Ferenc fejét az ellenpártból valaki egy bottal beütötte s a vér láttára a legények megbőszülve vetették magukat arra, kit legközelebb találtak s kést rántva elő, csakhamar egyedül maradtak a csatatéren. Ott feküdt összeszurkálva az áldozat, a tulajdonképen büntelen, a verekedésbe csak szóval befolyt legény, a kit bántalmazói még csak névleg sem ismertek. Az egerági csendőrőrs nyomban kézrekerítette a tetteseket, az összeszurkált legényt pedig bevitték Siklóra s most ott ápolják a kórházban. A véres bucsuról jelentést a pécsi szolgabírósnak Farkas József, garéi körjegyző tett s e jelentésben érdekes adatok vannak felsorolva a véres bucsu hőseit illetőleg. László Lajos már a tavalyi bucsu alkalmával provokált egy véres verekedést s azonkívül a saját testvérbátyjára rálőtt egy alkalommal. Magát a körjegyzőt is megtámadta egyszer hivatalos helyiségében s ott szóbeli bántalmakkal illette. Szabó János és Szabó Ferenc szintén rémei a kocsmaáknak s verekedésért a pécsi járásbírósnak egy alkalommal már 7—7 napi fogsággal büntette őket. Soós János pedig a törvényszék előtt is állt már s félévi börtönt kapott szintén holmi kocsmai hősködés miatt. A véres bucsu hősei közül egyedül Zsoldos János nem volt még ilyen verekedésbe keveredve, de most ő is — társaival egyetemben — az ügyészséghez kerül.

— (**Kinevezés.**) Martinetz Richard, ki Pécsen végezte a jogi tantályamot, kineveztetett Fehértemplomba megyei közizgatási díjjas joggyakornoknak.

— **(Halál a mézskemencében.)** Réder József mágocsi illetőségű fuvaros 17-én reggel bejött Pécsre, hogy innen egy kocsi meszet vigyen Mágocsra. Ki is ment az üszöghi országút melletti mézskemencébe és ott a kocsiját részszel megrakta. Mikor a mézszakással készen volt, szépen letakarta a meszet gyékényvel és ponyvával, hogy valami baja ne essék s kötéllal keresztül akarta kötni a kocsit. Felment a kocsira s annak oldalán állva, huzta teljes erejéből a kötelet, mely — rossz lévén — egyszerre csak elszakadt s Réder egyensúlyt veszítve, belevágódott a mézskemencébe, melynek széle mellett állt közvetlen közelben a kocsija. Az iszonyu esés következtében a szerencsétlen ember lent a mézskemencében koponya és agyrongcsolást szenvedett és alig pár pillanatyos vergődés után meghalt. A halálos szerencsétlenség hírére Selényi Antal rendőrbiztos mentőköttelekkel ellátva több rendőrrel együtt kiment a helyszínére, a mézskemencéből azonban a szerencsétlenül járt embernek már csak hideg holttestét huzhatták fel. A saját vigyázatlansága folytán a halál áldozatává lett ember hulláját kivitték a budai temető halottas kamrájába s onnan temetik el.

— **(Agyonlőtte a kocsisát.)** Zsühhöc-pusztán gyilkosság történt a napokban. Kovács János ottani gazda szóváltásba elegyedett a kocsisával, Sára Imrével. A szóváltásból dulakodás fejlődött s Kovács dühében egy puskát fogott a kocsisára s lelőtte azt. A gyilkosság után önként jelentkezett a siklósi járásbírósnál a gyilkos gazdaember, ki ellen most folyik a vizsgálat.

— **(Hamis koronák Lancsukon.)** A fogyasztási adó bérőjének, Rosenfeld Simonnak Staub és Vigh nevű alkalmazottjai a bor és sör fogyasztási adó beszédese végett sorra járták a lancsuki korcsmákat. Megjelentek Schneider Miklós korcsmájában is, hol Schneider János, a korcsmáros fia, öt darab koronát fizetett az adóbeszédőknek. Az adó bérő egyik alkalmazottja véletlenül észrevette, hogy a koronák egyike valamelyes fénylő mázzal van bevonva; gyanuja támadt s azért megpróbálta késsel lekaparni a szokatlanul ragyogó anyagot. A dolog sikerült, a fénylő máz lekerült a koronáról, mely most feltűnő fehér és fénytelen színével szembeütően elütött a valódi koronák színétől. De csakis a színben volt különbség: a gyanús korona formája, sulya, vastagsága és csengése csak olyan volt, mint bármily jó koronáé. Aztán kihámozták mázából a többi négy koronát is: hamisnak bizonyult mindenik, de csakis a színe miatt, mely fehérebb a koronák rendes színénél. Schneider János, a korcsmáros fia, ki a koronák hamis mivoltát nem is sejtette, nyomban kijelentette, hogy a kérdéses koronákat korcsmai vendégeitől kapta, kik azonnal fizettek. Az adóbeszédők a dolgot nyomban följelentették a mohácsi kir. járásbírósnak mint büntetőbírósnak, melynek vizsgálóbírája, Kovács Kálmán albiró Schneider Miklósnál és fiánál házkutatást tartott és megejtette a vizsgálatot. A házkutatás semmi eredményre nem vezetett, a vizsgálat pedig, melynek során többrendbeli letartóztatás történt, idáig senki ellen pozitív bizonyítékot ki nem derített. A letartóztatottak azok a lancsuki napszamosok voltak, a kik Schneider korcsmájában a gyanús koronákkal fizettek, de mint kitűnt, jóhiszeműleg. A vizsgálóbíró a letartóztatottakat szabadlábra helyezte ugyan, de azért a vizsgálat tovább folyik.

— **(Egy képviselő balesete.)** Kozma Lászlót, a kulai kerület orsz. képviselőjét baleset érte Baranyában. Mohácson járt az ev. ref. egyházkerület ügyeiben és midőn innen visszatért kisköszegi nyaralója felé, utközben feldől a kocsi és Kozma láb-

ficamodást szenvedett, mely miatt hetekig lesz kénytelen az ágyban maradni.

— **(Eltűnt fiu.)** Megirtuk annak idejében, hogy Kovács György pécsi születésű, 14 éves fiu szülei lakásáról mult hó 21-én eltűnt. A fiut mindez ideig sem sikerült feltalálni a legszorgosabb kutatás dacára sem s most a pécsi rendőrfőkapitány ság országosan körözteti. Az eltűnt fiu erős, jól fejlett természetű, kerek arcú gyerek, de semmi különös ismertető jele nincs.

— **(Verekedés pincér és csapos között.)** 15-én délután szép kis verekedést rögtönzött a Scholtz-féle sörházban Csaurai Károly, szentesi születésű pincér és Ridi Adolf, csaposlegény. A verekedés vége az lett, hogy a csapot a pincér egy üveggel olyképen találta fején tisztelni, hogy az vértől patakozva rogyott össze s most sebeit az irgalmasok kórházában gyógyíttatja. S hogy a verekedésben éppen nem érzi magát büntetlennek a megvert csapos, azt az bizonyítja legjobban, hogy a rendőrségnél nem tett panaszt bántalmazója ellen.

— **(Nyakig a föld alatt.)** Bruckner Mátyás, ötvenéves, napszámos ember ma homokot ásott az izraelita temető mellett, hogy azt a sertéshizlaldába szállítsa. A megízalt földtömeg azonban, mintegy két öl magasságból, rázuhant és egész testét mag alá temette. Csak feje maradt künn a föld alól s ez volt épen a szerencséje, mert legalább segítségért birt kiabálni s a közelben dolgozó mezei munkások segítségére siettek s kiszabadították a rázuhant föld alól. A szerencsétlenül járt ember oly súlyos belső sérüléseket szenvedett, hogy a városi kórházba kellett szállítani. Most ott ápolják.

— **(Bicikli a mellényzsebben.)** Ma hajnalban félhárom órakor a rendőrorjárat egy szerencsétlen, üldözési mániában szenvedő emberre talált az utcán. Bevezették a rendőrségre, hol egy pillanatban büszkén és boldog mosolygás közt beszélt el, hogy ő olyan biciklit talált fel, melyet ló huz s melyet szét lehet szedni és a mellényzsebben lehet hordozni; a másik pillanatban azonban remegve emlegetett holmi üveg madarakat, melyek a fejét körülszállidossák és be akarják csőreikkel verni. Az ügyeletes rendőrbiztos nagy nehezen lecsillapította s átadták családjának a szegény embert.

— **(Körözött segédjegyző.)** Halvax Géza, okleveles segédjegyző ellen, Drávafokon elkövetett többrendbeli pénzek el-sikkasztása miatt a szigetvári szolgabíró ság a körözést elrendelte. A sikkasztó segédjegyző a sikkasztás elkövetése után eltűnt Drávokróls mind a mai napig nem tudták megtalálni. Ezért körözik most, hogy, ha megtalálják, átadják a szigetvári szolgabíró ságnak. A körözött segédjegyző közép természetű, erős testalkatu, kék szemű és szőke haja s bajusza van. Különös ismertető jele, hogy fején és homlokán több vágási sebhely látható.

T a n ü g y.

(**Beiratások a városi polgári és népiskolákba.**) Pécs sz. kir. város községi iskolaszéke közhírré teszi, hogy jövő 1896/97. tanévre szóló beiratások a városi népiskoláknál — kivéve a belvárosi elemi és a polgári leányiskolákat, — f. é. szeptember hó 1., 2. és 3. napjain mindenkor d. e. 8. órától 12-ig és d. u. 2. órától 4. óráig történnek. Az ünnepélyes isteni tisztelet (Veni sancte) szeptember hó 4-én reggeli 8 órakor tartatik meg, melynek bevégeztével az előadások megkezdődnek. Az összes népiskolák első

osztályába csak azon fiu vagy leánygyermek vétenek rendszerint föl, kik a beiratáskor életük 6-ik évét már betöltötték. Az ismétlőiskola kötelesek, vagyis azon növendékek, kik sem az iparos tanonc iskolába, sem pedig a középiskolába, illetőleg a polgári leányiskolába nem járnak, f. e. szept. hó 6-án d. e. 8. órától 12-ig tartoznak a szigeti-külvárosi, illetőleg a felső-vámház utcai népiskolákban beiratkozni. Az ismétlőiskolások részére az előadások szeptember hó 15-én kezdődnek meg. Minden tanuló csak azon kerületbeli tanodáknál iratkozhatik be, melyben lakása van s ettől való eltérésnek rendkívüli körülmény esetén csakis az illető szülő indokolt kérelmére az iskolaszék adhat engedélyt.

A belvárosi elemi leányiskolánál, ugy a polgári leánytanodánál a beiratások a most még folyamatban levő építkezés miatt csak f. é. szeptember hó 6., 7. és 8-án, — mindenkor reggeli 8 órától 12-ig, — a Mária utcai új épületben fognak teljesíteni. Ugyane napokon, mindenkor d. u. 2. órakor a felvételi és javító vizsgák tartatnak meg. E vizsgákért külön díj nem fizetendő. Az ünnepélyes isteni tisztelet szeptember hó 9-én d. e. 8 órakor tartatik, mely után a rendes előadások megkezdődnek. Ezen tanodába azon leánynövendékek vétenek föl, kik az elemi IV. osztályt jó sikerrel elvégezték és életük 10. évét már betöltötték.

A beiratási díjak a következők: A belvárosi elemi fiu- és leányiskolánál különbség nélkül 5 frt. A külvárosi elemi fiu- és leányiskolánál különbség nélkül 3 frt. — A zenetanodánál havonként 1 frt tandíj fizetendő. A vidékiek ezen díjak kétszeresét fizetik. — A polgári leányiskolánál: Az 1 frt beiratási díjon felül, mely kivétel nélkül a beiratás alkalmával mindenki által megfizetendő az I. oszt. növendékek 1 frt 50 krt; a II. osztályuak 2 frtot; a III. és IV. osztályuak pedig 3 frtot tartoznak fizetni havonként. Azon szülők és gyámok, kik gyermekeik vagy gyámoltjaik után járó tandíjakat vagyontalanság miatt fizetni nem képesek, ezen körülményt külön szegénységi bizonyítvánnyal nem tartoznak a beiratáskor igazolni, miután vagyoni viszonyaik, esetleg a felmentés indokolására szolgáló egyéb körülmények, a hatóság részéről annak idején hivatalból fognak megvizsgáltatni. A polgári leányiskolánál pedig csak azon vagyontalan szülők gyermekei tarthatnak igényt a díjmentességre, kik jeles előmenetelük által magukat ezen kedvezményre érdemesítik, melynek elnyerése végett az iskolaszékhez tartoznak folyamodni.

A szülők, gyámok figyelmeztetnek, hogy a mindennapi, ismétlő és ipariskolába járó gyermekeik, gyámoltjaik beiratása alkalmával — a pécsiek az illető kerületi orvos, a vidékiek pedig körorvosuk bizonyítványával — beigazolni kötelesek, hogy azok eredményesen védhímlővel beoltva, illetőleg ismét oltva lettek, avagy a beoltási kötelezettség alól felmentve vannak-e? mert csakis ily gyermekek lesznek a tanintézetbe véglegesen felvehetők.

Törvénszék.

§ **A csuzai kincskeresők.** Jaka b József, csuzai fűszerkereskedő és a felesége, hírét hallván, hogy sógoruk szőlejében a török világ idejéből elásott kincs van, minden áron azon voltak, hogy e kincshez valami uton-módon hozzá juthassanak. Persze ez az ut csakis a babona, a bűbájosság útja lehetett s egy alkalommal valami bűbájos híreben álló emberrel meg is próbáltatták a rejtett kincs felvettetését. Bele került ez nekik 15 forintba, de bizony a „rejtett kincs“ tovább is — rejtve maradt.

Egy alkalommal — e hiába volt kincskeresés után — bevetődött Jakabék boltjába Szász János, históriaáruló ember. Jakabné — látván rajta, hogy sok földet bejárt — megmondta neki, hogy milyen emberre volna szükségük. Szász János erre kijelentette, hogy annál könnyebb sincs.

— En is meg tudom találni a kincset, mert hét foggal jöttem a világra. Hanem én csak a láb vagyok; van egy társam, az a fej, majd azt elhivom s akkor meglesz a rejtett kincs!

Pár nap múlva csakugyan megjelent Szász János Jakabéknál egy fiatalemberrel, akit Táltos Istvánnak mutatott be, Jakab kivezette őket a szőlőbe s itt Táltos Pista egy ásót belevágott a földbe s arról pár csillogó pénzdarabot potyogtatván le, így szólt:

— Itt a kincs. De hagyjuk, mert kitör a bika, a melyik rajta fekszik.

Hát visszamentek Jakabékhoz. Ott már várta őket a jó vacsora s mikor azt bekebelezték, elkezdtek tárgyalni a kincsfelvévés ügyét. Táltos Pista mindenek előtt azzal rukkolt ki, hogy a kincsen fekvő bikát csakis úgy lehet a kincsről elkergetni, ha annyi torintot ásnak le a földbe a számára, a hány napja van az esztendőnek, vagyis háromszáhatvanötöt. Ennyi pénzök azonban nem volt Jakabéknak s ezért a kincsfelvével elmaradt. Pár nap múlva összeszedte a 365 frtot Jakab József s ekkor megjelentek nála ismét Szász János és Táltos Pista. A pénzt aztán Táltos Pista Jakab szeme előtt beletette egy vado natuj fazékba s mielőtt lekötötte volna, kiküldte a boltba Szász Jánost, hogy keressen elő az ott levő portékájukból egy „Kristófi- imádság”-ot, a mit a pénz felett el kell imádkozni. Szász János készakarva sokáig kereste a bűvös imádságot s utána küldte Táltos Pista Jakab Józsefet is. Jakab csak egy pillanatra nézett ki Szász után, de a Táltosnak ez is elég volt, hogy a fehér vászonba csomagolt 365 frtot zsebre vágja és egy másik ugyanolyan csomagot tegyen a fazékba, melyben azonban csak rossz papirdarabok voltak. Mikor Jakab visszafordult, nyugodtan látta, hogy a csomag ott van a bögrében, a melyet aztán egy fedővel lefödtek, ruhával lekötözték és Jakab pecsétjével öt helyen lepecsételték. Így elkészülvén, a Táltos megmondta Jakabnak, hogy a bögrét 14 napig a feje alatt tartsa alvás közben, mindennap három miatyánkot, három üdvözetet és három hiszekegyet imádkozzék el felette s minden szerdán és szombaton este gyertyát égessen mellette. Tizenegy nap múlva menjen ki a szőlőbe, ott az ismert helyen ássa le és éjfélkor felvetődik egy láda arany és két láda ezüst pénz.

Jakabék hálálkodva vették a derék emberek tanácsát, kik pénzt sem kívántak tőlük, csak azt, hogy ha feléjük jönnek máskor is, hát lássák vendégszeretettel őket. Táltos Pista rábeszélésére engedett csak Jakab a próbának; de engedhetett is, mikor a Táltos egész éjjel a szentírást citálta s elmondta, hogy már többeket segített ő így gazdagságra.

Igy véget érven a dolguk, a két ember azt mondta Jakabnak, hogy a pénzes bögre tetejét még meg is kell kenni — csukamájjal. Amit hogy hol vegyen, Mohácson megmutatják neki. Jakab bevitte őket Mohácsra kocsin; ott megvette a csukamáj olajat s egy forintot adván Szász Jánosnak, elváltak tőle a bűbajosok, azzal az ígérettel, hogy 14 nap múlva visszajönnek. Mikor Jakab hazaért, elővette a ládából — hová a felesége elől, félvén az asszonyi kíváncsiságtól, bezáratták vele, mikor elmentek — a bögrét s úgy tett azzal, a mint parancsolva volt.

És eljött a tizenegyedik nap, de Táltos és társa bizony — nem jöttek el. Ez

szegyet ütött Jakabék fejébe, a bögrét felbontták és akkor látták, hogy meg vannak csalva, a 365 frtnak hült helye van.

Jakab József szégyelte a dolgot nagyon s csak hetek múlva tett jelentést a csendőrségnek s ez aztán Szász Jánost elfogta, de a Táltos Pistát még ma sem tudja senki, hol van.

Szász János ellen ma tartotta meg a pécsi kir. törvényszék család büntette miatt a végtárgyalást, melyen a panaszos Jakab József és egyetlen tanukép a felesége volt jelen. A végtárgyalás rengeteg okot adott a derűtségre s a fegyveres őrrrel háta megett álló Szász János valóban bebizonyította azt, hogy olyan körmönfont észjárású, hogy könnyen befonhat olyan egyszerű és pénzsovár házaspárt, mint Jakabék. Vádolt Tolnamegyében Mislán, a simontornyai járásban született; özvegy és ponyvatermek áruló s maga is irt ponyvafüzetet „az pógári házasságról”. Előadja az egész családi históriát folyékonyan; azt azonban nem tudja, hogy Táltos Pista a pénzt mikor lopta ki a bögréből s ő azt a pénzt nem is látta. Mohácson adott neki Táltos 30 frtot, azt mondván, hogy Jakab 60 frttal megajándékozta. Ezt a 30 frtot ő el is tette s ekkor elvált Táltostól és nem látta többé soha. Csak — mint história árulót — ismeri, igazi nevét és illetőségi helyét sem tudja. Ő mossa a kezét mindentől s még Jakabékat okolja, hogy minek ültek fel annak az ismeretlen embernek, már mint Táltos Pistának.

A végtárgyalás adatai nyomán, Nagy Géza dr. vád és Áronffy Rókus dr. védőbeszéde után, a kir. törvényszék vádlót két évi börtönre ítélte. Az ítéletben a vádlott, védő és a kir. ügyész is megnyugodván, az elítélt átadatott az ügyészségnek büntetése kiállása végett.

§ **Agyonlőtt gyermek.** Paraschuck József, fiatal bányatelepi bányász, bejáratos volt Mók a Mártonéhoz. Mók Márton tartott a háznál egy pisztolyt, a melyre azonban oly kevés gondot fordított, hogy azzal a gyerekei bármikor játszadozhattak. Egyszer aztán Paraschuck József is kezébe vette a pisztolyt s a gyerekek közt ott levő Schuitz Tódornak mutogatta. Megtette azt is, hogy a saját homlokának tartotta és elcsententette. Aztán a fiura célozott vele és megint elcsententette a ravaszt. És ekkor a pisztoly elsült s a benne levő golyó Schuitz Tódort úgy találta fején, hogy rögtön szörnyet halt. E gyászos esetről kifolyólag Paraschuck József gondatlanságából okozott emberölésért, Mók Márton pedig testi épség elleni kihágásért állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt s az előbbi hat havi fogházra, az utóbbi pedig 30 frt pénzbüntetésre, behajthatatlanság esetén 3 napi elzárásra ítéltetett. Az ítélet jogerőssé is lett, a mennyiben ellene sem az elítéltek, sem a közvádló nem felebbezett.

§ **A sötét bűn büntetése.** Lock Mari harkányi illetőségű leányzót a kir. törvényszék magzatelhajtás miatt 3 havi börtönre ítélte. Vádolt ez ítélet ellen felebbezvén, az ügy a pécsi kir. táblához került, a melynek ítéletét a törvényszéknél ma hirdették ki Lock Mari előtt, ki most már belenyugodott a három hónapi börtönbe s át lett adva büntetése kiállása végett, az ügyészségnek.

§ **Elhalasztott végtárgyalások.** Ma napra két végtárgyalás volt kitűzve a pécsi kir. törvényszéknél, az egyik Tóth Mari és társai ellen, kik magzatelhajtás miatt lettek volna kérdőre vonva; a másik Jerger Ferenc ellen, a ki lopásért állítottatott a bíró-

ság elé. Azonban egyik végtárgyalás sem volt megtartható, mert a panaszos és a koronatanuk nem jelenhettek meg. Ezért mindkét végtárgyalás elnapoltatván, egy tulajdonképpen a jövő péntekre kitűzött bűnügyi tárgyalást vett elő a törvényszék. Paraschuck József ellen gondatlanságból okozott emberölés miatt, melyet aztán jogerős ítélettel be is fejeztek, mint fentebb közöljük is.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** Megyénkben legújabb kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene 2 községben 4 udvarban, veszettség 3 községben 3 udvarban, száj és körömfájás 61 községben 1019 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 10 községben 40 udvarban konstatáltatott; sertésvész pedig 81 községben lépett fel. Somogy megyében lépfene 2 községben 2 udvarban, veszettség 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 35 községben 53 udvarban, végül a sertésvész 85 községben lett megállapítva. Tolnamegyében lépfene 5 községben 5 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 15 községben 295 udvarban, hólyagos kiütés 2 községben 68 udvarban, sertésorbánc 18 községben 44 udvarban, végül sertésvész 49 községben fordult elő.

□ **Növekedő bevételek.** A mohácsi pécsi vasuton a bevételek ez év első felében 333.856 frtra rugnak, a mely összeg a múlt év hasonló időszakának bevételét 6.430 frttal haladja meg. Csupán a múlt hónap bevétele a vasutnak 72.869 frt volt.

□ **A dohány állása.** Ugyazólván, országszerte meghüultak azok a szép remények, melyekkel ez idén a dohánytermés elé nézhettünk. Megyénkben is sokat szenvedett az időjárás miatt a dohány, Tolnamegyének pedig majd minden községében, így Nagy-Dorogon, Pakson, Szegzárdon, valamint Somogy megyében a pusztító orkánok a dohánytermést teljesen tönkretették.

□ **Az idei termés.** Megyénk Laskafalva községéből vesszük a következő gazdasági tudósítást: Mint a próbacseplések mutatják, mennyiségre nézve elég jó termés volt, búzából 10—11, árpából 10—12, rozs és zabból 8—10 mmázsa holdankint, minőség tekintetében már gyöngébbnek mondható a termés. Tengeri, répa szépen áll, valamint a kerti vetemények is. A derült idő beállta óta a cséplés és egyéb munkálatok javában folynak.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztek Pécs szab. kir. város 1896. évi augusztus 22. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 5.70—5.80; kétszeres ó — — —; roz: új 4.40—4.50; árpa őszi 3.50—3.60; tavaszi 4.30—4.40; zab tavaszi 5.30—5.40; búkköny — — —; kukorica — — —; szalma 1.20—1.40; szalma 1 — —

Kínatát: gyenge, mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, irótollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.